

opnaar en vis Alder og mærker, at de er Mandfolk, bliver de meget mere krasbørstige, end vi Mandfolk var, da vi var ene om at have Valgret.

Af Havens Indtægter, som er op imod et Par Hundrede Tusinde Kr., andrager Indtægten ved Billetsalg og Abonnement op mod 150,000 Kr. Men paa Grund af Krigen gik med eet Slag denne Indtægt ned med omtrent $\frac{1}{3}$. Det er Udeblivelsen af alle Turisterne, alle de Rejsende fra Sverige og Norge og især fra Tyskland og England og viden om i Verden.

Alle Turister, der kommer her til Byen, skal se Zoologisk Have. Naar der ingen Turister kommer, har vi heller ikke Besøg af nogen, og det er et meget stort Tab. I en meget vanskelig Tid, hvor Foderpriserne stiger efter en saadan Skala, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) adskillige Gange har gjort sig en Fornøjelse af at berette, hvor selv ikke det ærede landbrugskyndige Medlem, Kvægoprætteren fra Sæby, har været i Stand til at faa en aktiv Side ud af sin So- og Svinedrift, kan De tænke Dem, at det koster Penge at skulle fodre saa store og for en stor Del ganske uproduktive Dyr. Vi har blandt andre Indtægtsposter en Indtægt af Restaurationen paa omtrent 12,000 Kr., men til den svarer vor Forpligtelse til at lade et Orkester spille der, og det har efter sidste Aars Regnskab kostet 14,000 Kr., saa det er ikke ren Indtægt. Vi har en Indtægt, som jeg sagde, ved Salg af Dyr. Den var forrige Aar omtrent 6,000 Kr., men samtidig købte vi for 23,000 Kr. Dyr, saa det var altsaa noget lignende som det ærede Medlems Svinehandel, det var ikke særlig lukrativt. Det kan ikke betale sig at drive Handel paa den Maade, men vi var nødt til det i Fjor. Vi havde bygget et Elefanthus, som havde kostet Haven af laante Penge omtrent 140,000 Kr., og det skulde befolkes, og vi skulde have Haven i stor Stand for at tage mod den store Invasion, vi ventede fra Malmøudstillingen. Men Malmøudstillingen gik i Stykker ved Krigen, og vi gik Glip af Besøget. Saa sad vi der med Smerten. Men Haven red Smerten saadan af, at den kunde klare sig, og den vil ogsaa nok kunne klare sig, selv om Krigen skulde vare et Aars Tid endnu. Men som sagt, 20,000 Kr. faar den af Statskassen, og den svarer i Skatter og Forsikring over 8,000 Kr., saa det er dog altid noget. Dette Tilskud er noget, vi betragter som en Ære og sætter den allerstørste Pris paa, men det er ikke noget, Haven gør Forretning

med, det er ikke noget, som misbruges paa nogen mulig Maade. I det hele taget finder der mig bekendt ikke Misbrug Sted af nogen Art i Zoologisk Have ved København, og fandtes der noget af det, vilde det straks blive udryddet. Alligevel vilde en Have som Zoologisk Have ved København, selv om den drives gratis og forhaabentlig godt og økonomisk, ikke kunne bestaa, naar den ikke nød godt af en stor Folkeyndest. Den maa nyde Yndest baade i Pressen og i Befolkningens store brede Lag, og særlig maa den nyde godt af vore Handelsmænds og Søfarendes Yndest. Alle danske Skippere, som kommer til fjerne Steder, betragter det som en Æres-sag at kunne faa et eller andet eller flere sjældne, gode, kostbare Dyr med hjem til Haven. Jeg skal særlig nævne vore østasiatiske Handelsfyrster, som i den Retning har vist Haven en sjælden Opmærksomhed og derved givet den en ganske uvurderlig Støtte.

Man hører og læser somme Tider, at alene Eksistensen af en zoologisk Have viser en Mangel paa Dyrevenlighed: Alle disse indelukkede Dyr savner deres Frihed, og det er Dyrplageri at lukke dem inde. Lad os nu se, hvordan en fornuftig Bondemand som Jeppe Aakjær dømmer om saadant noget. Han skrev i Aaret 1914 en Bog — jeg kan tilføje: en god Bog —, som vel sagtens de fleste her har læst, i alt Fald vel alle de Herrer fra Jylland. Den hedder „Arbejdets Glæde“. I den Bog er der en ung, rask og modig Bondemand. Efter at hans Uddannelse er endt, kommer han til København, men han tager stadig ud til Zoologisk Have. Zoologisk Have drager hans Sind. Der er alle de mange Dyr, som han er kommet bort fra under sin Skoletid. Alle de mange baade kendte og fremmede Dyr, han træffer her, lever han sammen med. Han ser, hvorledes de behandles, og det gaar da op for ham, at saaledes som Dyrene behandles i Zoologisk Have, saaledes skal de, naar han kommer hjem og faar Gaarden bygget om, blive behandlet derhjemme. En lille Kalv, siger han, er ikke af Moderen født til Verden for straks at faa et Stykke Hampereb om Halsen og faa Hovedet tvunget ned mellem to Bjælker og staa hele den udslagne Dag og kede sig i et mørkt Rum, men er skabt, som et andet Barn, til at løbe rundt i Guds frie Natur. Da han bygger sin Gaard om, bygger han den derfor om efter Zoologisk Haves Mønster, saaledes at Dyrene har deres Hus at gaa ind i, men tillige deres Plads uden-